Alberto Lisy & comp.

(Daniela Caraman Fotea, 18 septembrie 2007)

O formație cu istorie de peste 30 de ani și carte de vizită onorantă în viața muzicală internațională, cu doi muzicieni români în componență, atrage curiozități firești. Primul dintre ei este **Vlad Stănculeasa**, dublu laureat al Concursului Internațional „George Enescu" 2007, secțiunea vioară: premiul III și distincția – foarte importantă – pentru cea mai bună interpretare a unei sonate enesciene. Îl remarcasem pe tânărul instrumentist încă de la ediția trecută a concursului. Iată-l acum pe podium, dar și cu o carieră solid demarată (în urma studiilor la Academia de Muzică Menuhin din Elveția), alături de o companie cu renume.

Întotdeauna când îi ascult pe cei premiați în concursuri, indiferent de genul muzical, mă întreb, oricare ar fi înzestrările artistice: au sau nu șanse de evoluție? Pot avea un viitor în show business? În cazul de față răspunsul a fost oferit și prin concertul din 10 septembrie care programase Suita pentru vioară, violă și orchestră, op.19, de **Kurt Atterberg**, compozitor suedez contemporan, soliști fiind **Vlad Stănculeasa** și violistul **Bogdan Banu**. Amândoi cu aplecare spre lirism, sensibili, cu sunet curat și mătăsos. **Vlad Sănculeasa** „vorbește" prin fiecare sunet, modelat cu rafinament, „trece" rampa.

Camerata Lisy este o orchestră de cameră cu componență variabilă, multinațională, adaptată repertoriului extins pe care-l promovează (lucrări acoperind 5 secole de muzică!). Alegerea pentru recitalul bucureștean s-a concentrat pe o muzică ușor de receptat, înțeles și chiar de memorat, interpretări filigranate, aducătoare a liniștei (cea opusă tăcerii...). Octuorul op.7, Intermezzi op.11 de **George Enescu**, Andante cantabile pentru violoncel și orchestră de coarde, lucrare ceaikovskiană (solistul **Xin Lu**, minuțios în frazare, stilist), Elegia lui **Bernard Schule** (dedicată formației), sunt muzici ale poeziei, colorate impresionist, fluide. Publicul, cel mare, dar și profesioniștii le primesc cu nedisimulata plăcere oferită de farmecul relaxării în ambianța armoniei; în egală măsură de reîntâlnirea cu ritmica atât de confortabilă a Dansurilor românești, transcrise de **Bela Bartok**.

Alberto Lisy este un violonist experimentat, cu știință instrumentală, foc de artificii în virtuozitate, demonstrate și printr-un... tango! Surpriză agreabilă lucrarea – interpretată în onoarea Ambasadorului Argentinei, a soției domniei sale și evident, spre deliciul audienței. A fost așadar un inedit café-concert-simfonic (!) pe scena Ateneului.

Camerata Lisy ne-a ferit pentru câteva ore de viteza cotidianului. Îi vom compensa absența prin agreabilă amintire.